

**Convenția de la Haga asupra competenței, legii aplicabile, recunoașterii, executării și cooperării
privind răspunderea părintească și măsurile de protecție a copiilor**

**(Adoptată la 19 octombrie 1996)
(Intrată în vigoare la 1 ianuarie 2002)**

Statele semnatare ale prezentei Convenții,

Luând în considerare necesitatea îmbunătățirii protecției copiilor în situațiile internaționale,
Dorind să evite conflictele între sistemele juridice în privința competenței, legii aplicabile, recunoașterii și executării măsurilor de protecție a copiilor,
Reafirmând importanța cooperării internaționale pentru protecția copiilor,
Confirmând faptul că interesul superior al copilului trebuie să fie luat în considerare cu prioritate,
Constatând necesitatea revizuirii Convenției din 5 octombrie 1961 privind competența autorităților și legea aplicabilă în privința protecției minorilor,
Dorind să stabilească prevederi comune în acest scop, luând în considerare Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989,
Au convenit următoarele:

Capitolul I - Domeniul de aplicare al Convenției

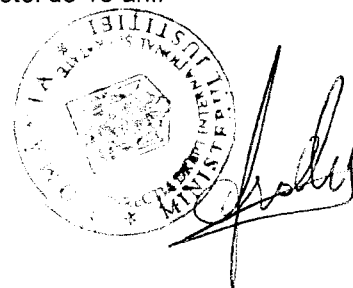
Articolul 1

- (1) Prezenta Convenție are ca obiect:
- a) determinarea Statului ale cărui autorități sunt competente să ia măsurile de protecție a persoanei sau bunurilor copilului;
 - b) determinarea legii aplicabile de către aceste autorități în exercițiul competenței lor;
 - c) determinarea legii aplicabile răspunderii părintești;
 - d) asigurarea recunoașterii și executării unor asemenea măsuri de protecție în toate Statele contractante;
 - e) stabilirea cooperării necesare între autoritățile Statelor contractante pentru a asigura atingerea obiectivelor convenției;
- (2) În sensul Convenției, termenul „răspundere părintească” include autoritatea părintească sau orice relație similară acestei autorități, prin care se determină drepturi, puteri și obligații ale părinților, tutorelui sau ale altui reprezentant legal în legătură cu persoana sau bunurile copilului.

Articolul 2

Convenția se aplică copiilor din momentul nașterii lor și până la împlinirea vârstei de 18 ani.

Articolul 3

Măsurile prevăzute la articolul 1 pot să se refere în mod deosebit la :

- a) atribuirea, exercițiul și restrângerea, totală sau parțială, a răspunderii părintești, precum și la delegarea acesteia;
- b) dreptul de încredințare, inclusiv dreptul privind ocrotirea persoanei copilului și, în special, dreptul de a hotărî asupra locului de reședință a copilului, precum și dreptul de vizită, prin care se înțelege inclusiv dreptul de a lua copilul, pentru o perioadă determinată, într-un alt loc decât reședința sa obișnuită.
- c) tutela, curatela și instituții similare;
- d) desemnarea și atribuțiile oricărei persoane sau organism care are sarcina să se ocupe de persoana copilului sau de bunurile acestuia, să îl reprezinte ori să îl asiste;
- e) plasamentul copilului la familia substitutivă, într-o formă de protecție instituționalizată, protecție prin „kafala” ori o instituție similară;
- f) supravegherea de către autoritățile publice a ocrotirii copilului acordată de către orice persoană căreia acesta i-a fost încredințat;
- g) administrarea, conservarea sau acte de dispoziție privind proprietatea copilului;

Articolul 4

Convenția nu se aplică pentru:

- a) stabilirea sau contestarea filiației;
- b) deciziile privind adopția, măsurile pregătitoare pentru adopție, anularea ori revocarea adopției;
- c) numele și prenumele copilului;
- d) obținerea capacității depline de exercițiu;
- e) obligațiile de întreținere;
- f) legate sau succesiuni;
- g) securitate socială;
- h) măsurile publice de natură generală în domeniul educației și sănătății;
- i) măsurile luate ca urmare a unor infracțiuni săvârșite de copil;
- j) deciziile privind dreptul de azil și privind imigrația.

Capitolul II - Competența

Articolul 5

- (1) Autoritățile judiciare sau administrative ale Statelor contractante de la reședința obișnuită a copilului au competența de a lua măsuri de protecție a persoanei copilului sau a bunurilor acestuia.
- (2) Sub rezerva articolului 7 din Convenție, în caz de schimbare a reședinței obișnuite a copilului în alt Stat contractant, sunt competente autoritățile din Statul noii reședințe obișnuite.

Articolul 6

- (1) În situația copiilor refugiați sau a copiilor care, din cauza tulburărilor interne din țara lor, sunt deplasați pe plan internațional, autoritățile Statului contractant pe teritoriul căruia se află în prezent acești copii ca rezultat al deplasării lor exercită competența, prevăzută în alineatul (1) al articolului 5.
- (2) Prevederile alineatului precedent se aplică, de asemenea și copiilor a căror reședință obișnuită nu poate fi stabilită.

Articolul 7

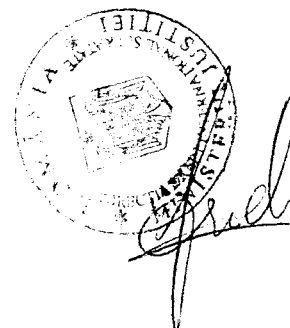
- (1) În cazul deplasării sau al neînapoierii ilicite a copilului, autoritățile Statului contractant în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau neînapoierii își păstrează competența până când copilul a dobândit o reședință obișnuită într-un alt Stat, și:
- fiecare persoană, instituție sau alt organism având dreptul de încredințare a încuviințat deplasarea sau neînapoierea sau
 - copilul a locuit în acel alt Stat o perioadă de cel puțin 1 an după ce persoana, instituția sau alt organism având dreptul de încredințare a avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de locul unde se află copilul, dar nicio cerere de înapoiere introdusă în cursul acestei perioade nu este încă examinată, iar copilul s-a integrat în noul mediu.
- (2) Deplasarea sau neînapoierea copilului este considerată ca fiind ilicită când :
- are loc cu încălcarea dreptului de încredințare a copilului atribuit unei persoane, instituții sau altui organism, separat sau împreună, potrivit legii Statului în care copilul își avea reședința obișnuită, imediat înainte de deplasare sau neînapoiere; și
 - acest drept era exercitat în mod efectiv, separat sau împreună, la momentul deplasării sau neînapoierii, sau ar fi fost astfel exercitat dacă aceste evenimente nu ar fi survenit.
- Dreptul de încredințare menționat la lit. a) poate să rezulte în special dintr-o atribuire de plin drept, dintr-o hotărâre judecătorească sau administrativă, ori dintr-un acord în vigoare potrivit dreptului aceluia Stat.
- (3) Cât timp autoritățile menționate la alineatul (1) își păstrează competența, autoritățile Statului contractant în care copilul a fost deplasat sau în care a fost reținut pot lua, atunci când este necesar, numai măsuri urgente pentru protecția persoanei sau bunurilor copilului, în conformitate cu articolul 11.

Articolul 8

- (1) Pe cale de excepție, autoritatea Statului contractant competentă potrivit articolului 5 sau articolului 6, dacă ea consideră că în anumite situații autoritatea altui Stat contractant ar fi mai în măsură să aprecieze interesul superior al copilului, poate:
- fie să solicite acestei autorități, direct sau prin intermediul Autorității Centrale a aceluia Stat, să accepte competența de a lua acele măsuri de protecție pe care le consideră necesare,
 - fie să suspende soluționarea cauzei și să invite părțile să introducă o asemenea cerere înaintea autorității celuilalt Stat.
- (2) Statele contractante ale căror autorități pot fi sesizate conform prevederilor alineatului precedent sunt:
- Statul al cărui cetățean este copilul;
 - Statul în care sunt situate bunurile copilului;
 - Statul ale cărui autorități sunt sesizate cu o cerere de divorț sau separare legală a părinților copilului, ori pentru anularea căsătoriei acestora;
 - Statul cu care copilul are cele mai strânse legături.
- (3) Autoritățile interesate pot proceda la un schimb de opinii.
- (4) Autoritatea solicitată sau sesizată potrivit prevederilor alineatului (1), poate să accepte competența în locul autorității competente conform articolului 5 sau articolului 6, dacă ea consideră că aceasta este în interesul superior al copilului.

Articolul 9

- (1) Dacă autoritățile Statului contractant menționate în articolului 8 alineatul (2), consideră că în anumite situații sunt mai în măsură să aprecieze interesul superior al copilului, ele pot:

- fie să solicite autoritățile competente a Statului contractant de la reședința obișnuită a copilului, direct sau prin intermediul Autorității Centrale a acelu Stat, să le permită să exercite competența de a lua măsurile de protecție pe care le consideră a fi necesare,
 - fie să invite părțile să introducă o asemenea cerere către autoritatea Statului contractant de la reședința obișnuită a copilului.
- (2) Autoritățile interesate pot proceda la un schimb de opinii.
- (3) Autoritatea care inițiază cererea poate exercita competența în locul autorității Statului contractant de la reședința obișnuită a copilului numai dacă aceasta din urmă a acceptat această cerere.

Articolul 10

- (1) Fără a aduce atingere prevederilor articolelor 5-9, autoritățile unui Stat contractant competente să soluționeze cererea de divorț sau de separare legală a părinților unui copil cu reședința obișnuită în alt Stat contractant sau pentru anularea căsătoriei lor, pot, dacă legea Statului lor o permite, să ia măsuri de protecție a persoanei copilului și a bunurilor acestuia dacă:
- a) la momentul începerii procedurilor, unul dintre părinți are reședința obișnuită în acel Stat, iar unul dintre părinți exercită răspunderea părintească în legătură cu copilul, și
 - b) competența acestor autorități de a lua asemenea măsuri a fost acceptată de către părinți, precum și de orice altă persoană care exercită răspunderea părintească în legătură cu copilul, și dacă această competență este în interesul superior al acestuia.
- (2) Competența prevăzută la alineatul (1) de a lua măsuri de protecție a copilului încetează de îndată ce hotărârea care admite sau respinge cererea de divorț, de separare legală sau de anulare a căsătoriei a devenit definitivă, ori procedura s-a încheiat din alt motiv.

Articolul 11

- (1) În toate cazurile de urgență, autoritățile din orice Stat contractant, pe al cărui teritoriu se află copilul sau bunurile sale, au competență de a lua măsurile necesare de protecție.
- (2) Măsurile luate conform alineatului precedent cu privire la un copil care are reședința obișnuită într-un Stat contractant își încetează efectele de îndată ce autoritățile competente potrivit art. 5-10 au luat măsurile impuse de situație.
- (3) Măsurile luate conform alineatului (1) cu privire la un copil care are reședința obișnuită într-un Stat necontractant își încetează efectele în fiecare Stat contractant de îndată ce măsurile impuse de situație și luate de autoritățile unui alt Stat sunt recunoscute în Statul contractant în cauză.

Articolul 12

- (1) Sub rezerva dispozițiilor articolului 7, autoritățile unui Stat contractant, pe al cărui teritoriu se află copilul sau bunurile acestuia, au competența de a lua măsuri cu caracter provizoriu pentru protecția persoanei sau bunurile copilului, care au un efect teritorial limitat la Statul în cauză, în măsura în care asemenea măsuri nu sunt incompatibile cu măsurile deja luate de către autoritățile care au competența potrivit art. 5-10.
- (2) Măsurile luate potrivit alineatului precedent cu privire la un copil având reședința obișnuită într-un Stat contractant își încetează efectele de îndată ce autoritățile competente potrivit art. 5-10 au luat o decizie în privința măsurilor de protecție care ar putea fi impuse de situație.
- (3) Măsurile luate potrivit alineatului (1) cu privire la un copil având reședința obișnuită într-un Stat necontractant își încetează efectele în Statul contractant în care măsurile au fost luate, de îndată ce măsurile impuse de situație și luate de autoritățile altui Stat sunt recunoscute în Statul contractant în cauză.

Articolul 13

- (1) Autoritățile dintr-un Stat contractant competente potrivit articolelor 5-10 să ia măsuri de protecție a persoanei sau bunurilor copilului trebuie să se abțină de a se pronunța dacă, la momentul începerii procedurii, măsuri corespunzătoare situației au fost cerute autorităților unui alt Stat contractant, de asemenea având competență potrivit articolelor 5-10 la momentul solicitării, iar acestea sunt încă în curs de examinare
- (2) Prevederile alineatului precedent nu se aplică dacă autoritățile înaintea cărora a fost inițial introdusă cererea pentru luarea măsurilor, au renunțat la competență.

Articol 14

Măsurile luate în aplicarea art. 5-10 rămân în vigoare conform prevederilor acestora, chiar dacă o schimbare de împrejurări a îndepărtat elementele pe care a fost întemeiată competența, atâta vreme cât autoritățile competente potrivit Convenției nu au modificat, înlocuit sau înlăturat asemenea măsuri.

Capitolul III - Legea Aplicabilă

Articolul 15

- (1) În exercitarea competenței care le-a fost atribuită potrivit dispozițiilor Capitolului II, autoritățile Statelor contractante aplică legea lor națională.
- (2) Cu toate acestea, în măsura în care protecția persoanei sau a bunurilor copilului o impune, în mod excepțional, ele pot aplica sau pot lua în considerare legea unui alt Stat cu care situația respectivă prezintă cea mai strânsă legătură.
- (3) Dacă reședința obișnuită a copilului se schimbă în alt Stat contractant, legea acestui Stat se aplică, din momentul modificării situației, condițiilor de aplicare a măsurilor luate în Statul vechii reședințe obișnuite.

Articolul 16

- (1) Atribuirea sau încetarea răspunderii părintești de plin drept, fără intervenția autorității judecătorești sau administrative, este reglementată de legea Statului unde copilul își are reședința obișnuită.
- (2) Atribuirea sau încetarea răspunderii părintești printr-un acord ori un act unilateral, fără intervenția autorității judecătorești sau administrative, este reglementată de legea Statului unde copilul avea reședința obișnuită la momentul la care acordul sau actul unilateral își produc efectele.
- (3) Răspunderea părintească care există potrivit legii Statului de reședință obișnuită a copilului se menține și după schimbarea reședinței obișnuite în alt Stat.
- (4) Dacă reședința obișnuită a copilului se schimbă, atribuirea răspunderii părintești de plin drept către o persoană care nu este încă învestită cu această răspundere, este reglementată de legea Statului de la noua reședință obișnuită.

Articolul 17

Exercitarea răspunderii părintești este reglementată de legea Statului de la reședința obișnuită a copilului. Dacă reședința obișnuită a copilului se schimbă, situația este reglementată de legea Statului de la noua reședință obișnuită.

Articolul 18

Răspunderea părintească menționată în articolul 16 poate fi retrasă sau condițiile exercitării ei pot fi modificate prin măsuri luate în vederea aplicării acestei Convenții.

Articolul 19

- (1) Validitatea unui act încheiat între un terț și o altă persoană care ar avea calitatea de reprezentant legal al copilului potrivit legii Statului în care actul a fost încheiat, nu poate fi contestată, nici răspunderea terțului angajată pe motivul că cealaltă persoană nu avea calitatea de reprezentant legal al copilului potrivit legii desemnate de prevederile prezentului Capitol, afară dacă terțul a cunoscut ori trebuia să fi cunoscut că răspunderea părintească era reglementată de această lege.
- (2) Alineatul precedent se aplică numai dacă actul a fost încheiat între persoane prezente pe teritoriul aceluiași Stat.

Articolul 20

Prevederile prezentului Capitol se aplică chiar dacă legea desemnată de ele este legea unui Stat necontractant.

Articolul 21

- (1) În sensul prezentului Capitol, prin termenul „lege” se are în vedere legea în vigoare într-un Stat, cu excepția regulilor aplicabile conflictului de legi.
- (2) Cu toate acestea, dacă legea aplicabilă conform art.16 este cea a unui Stat necontractant și dacă regulile de conflict ale celui Stat desemnează legea unui alt Stat necontractant care aplică propria sa lege, se aplică legea celui din urmă Stat. Dacă legea acestui Stat necontractant nu este recunoscută ca fiind aplicabilă, legea aplicabilă va fi cea desemnată de articolul 16.

Articolul 22

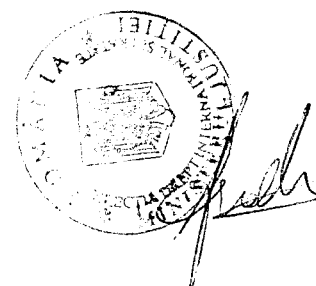
Aplicarea legii desemnate de prevederile prezentului capitol poate fi refuzată numai dacă această aplicare ar fi în mod vădit contrară ordinii publice, luând în considerare interesul superior al copilului.

Capitolul IV - Recunoașterea și executarea

Articolul 23

- (1) Măsurile luate de către autoritățile unui Stat contractant sunt recunoscute de plin drept în alte State contractante.
- (2) Recunoașterea poate fi refuzată în următoarele cazuri:
 - a) dacă măsura a fost luată de către autoritatea a cărei competență nu a fost stabilită pe unul din temeiurile prevăzute pentru aceasta în Capitolul II;
 - b) dacă măsura a fost luată, cu excepția unei situații de urgență, în cadrul unei proceduri judecătorești sau administrative, fără să se fi dat posibilitatea copilului de a fi audiat, prin încălcarea principiilor fundamentale de procedură ale Statului solicitat;
 - c) la cererea oricărei persoane care susține că măsura i-a încălcat răspunderea părintească, dacă o asemenea măsură a fost luată, cu excepția unei situații de urgență, fără să se fi dat posibilitatea acestei persoane de a fi audiată;
 - d) dacă o asemenea recunoaștere este în mod vădit contrară ordinii publice a Statului solicitat, luând în considerare interesul superior al copilului;
 - e) dacă măsura este incompatibilă cu o măsură ulterioară luată de un Stat necontractant unde copilul își are reședința obișnuită, când această măsură ulterioară îndeplinește condițiile de recunoaștere în Statul solicitat.
 - f) dacă procedura prevăzută în articolul 33 nu a fost respectată.

Articolul 24

Fără a aduce atingere prevederilor articolului 23 alineatul (1), orice persoană interesată poate solicita autorităților competente ale unui Stat contractant să decidă asupra recunoașterii sau nerecunoașterii unei măsuri luate în alt Stat contractant. Procedura este reglementată de legea Statului solicitat.

Articolul 25

Autoritatea Statului solicitat este ținută de constatările de fapt pe baza cărora autoritatea Statului care a luat măsura și-a întemeiat competența.

Articolul 26

- (1) Dacă măsurile luate într-un Stat contractant și care sunt executorii presupun acte de executare într-un alt Stat contractant, ele sunt, în acest alt Stat, declarate executorii sau înregistrate în vederea executării, la solicitarea oricărei părți interesate, potrivit procedurii prevăzute de legea acestui Stat.
- (2) Fiecare Stat contractant aplică la declarația de exequatur sau de înregistrare o procedură simplă și rapidă.
- (3) Declarația de exequatur ori de înregistrare nu poate fi refuzată decât pentru unul din motivele prevăzute în articolul 23 alineatul (2).

Articolul 27

Fără a aduce atingere situațiilor în care revizuirea este necesară în aplicarea articolelor precedente, măsurile luate nu se revizuiesc pe fond.

Articolul 28

Măsurile luate într-un Stat contractant și declarate ca executorii sau înregistrate în vederea executării în alt Stat contractant, sunt puse în executare ca și cum ar fi fost luate de autoritățile acestui Stat. Punerea în executare se face potrivit legii Statului solicitat în limitele stabilite de acesta, luând în considerare interesul superior al copilului.

Capitolul V - Cooperarea

Articolul 29

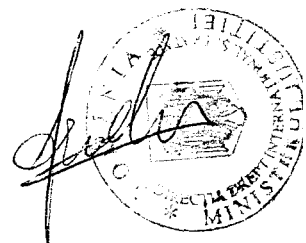
- (1) Fiecare Stat contractant își desemnează o Autoritate Centrală cu sarcina de a duce la îndeplinire obligațiile care îi sunt impuse de către Convenție
- (2) Statele federale, Statele cu mai multe sisteme de drept sau Statele având unități teritoriale autonome sunt libere să desemneze mai mult de o Autoritate Centrală și să specifice întinderea teritorială sau personală a atribuțiilor lor. Când un Stat a numit mai mult de o Autoritate Centrală, el desemnează Autoritatea Centrală căreia îi poate fi adresată orice comunicare în vederea transmiterii ei către Autoritatea Centrală competentă în cadrul acestui Stat.

Articolul 30

- (1) Autoritățile Centrale trebuie să coopereze între ele și să promoveze cooperarea între autoritățile competente în Statele lor în scopul realizării obiectivelor Convenției.
- (2) Acestea trebuie, în legătură cu aplicarea Convenției, să ia măsurile potrivite pentru a furniza informații cu privire la legislația proprie, precum și cu privire la serviciile disponibile în domeniul protecției copiilor.

Articolul 31

Autoritatea Centrală a unui Stat contractant ia, fie direct, fie cu sprijinul autorităților publice sau altor organisme, măsurile potrivite pentru:

- a) a facilita comunicarea și a oferi asistența prevăzută pentru aceasta în art.8 și 9 și în acest Capitol;
- b) a facilita, prin mediere, conciliere sau alte mijloace asemănătoare, înțelegeri asupra soluțiilor privind protecția persoanei sau a bunurilor copilului în situațiile cărora li se aplică dispozițiile Convenției;
- c) a ajuta, la cererea autorității competente a altui Stat contractant, la localizarea copilului, atunci când există indicii că acesta se află pe teritoriul Statului solicitat și are nevoie de protecție.

Articolul 32

La cererea motivată a Autorității Centrale sau a unei alte autorități competente dintr-un Stat contractant cu care copilul are strânse legături, Autoritatea centrală a Statului contractant unde copilul își are reședința obișnuită și unde acesta se află în prezent, poate, direct sau cu ajutorul autorităților publice sau al altor organisme:

- a) să furnizeze un raport privind situația copilului;
- b) să solicite autorității competente din Statul său să ia în considerare posibilitatea de a lua măsuri privind protecția persoanei sau a bunurilor copilului.

Articolul 33

- (1) Dacă Autoritatea competentă potrivit articolelor 5-10 are în vedere plasamentul copilului într-o familie substitutivă sau într-o instituție, ori măsuri de ocrotire prin „*kafala*” sau o instituție similară și dacă un asemenea plasament ori asemenea măsuri de ocrotire au loc în alt Stat contractant, trebuie în prealabil să se consulte cu Autoritatea Centrală sau altă autoritate competentă din cel din urmă Stat. În acest sens, trebuie să transmită un raport privind copilul împreună cu motivele privind plasamentul sau măsurile de îngrijire propuse.
- (2) Decizia privind plasamentul sau măsurile de ocrotire pot fi luată în Statul solicitant numai dacă Autoritatea Centrală sau altă autoritate competentă a Statului solicitat a consimțit la plasament sau la măsurile de ocrotire, ținând seama de interesul superior al copilului.

Articolul 34

- (1) În cazul în care se intenționează a se lua o măsură de protecție, dacă situația o cere, autoritățile competente potrivit Convenției pot solicita autorităților celorlalte State contractante care au informații relevante pentru protecția copilului, să le fie comunicate aceste informații.
- (2) Fiecare Stat contractant va putea să declare ca cererile în temeiul primului alineat să fie comunicate autorităților sale numai prin intermediul Autorității sale Centrale.

Articolul 35

- (1) Autoritățile competente ale unui Stat contractant pot să ceară autorităților competente ale altui Stat contractant să asigure asistență în aplicarea măsurilor de protecție luate potrivit acestei Convenții, în mod deosebit în ceea ce privește asigurarea exercitării efective a dreptului de vizită, precum și a dreptului de a menține legături personale directe și regulate cu copilul.
- (2) Autoritățile unui Stat contractant pe teritoriul căruia copilul nu își are reședința obișnuită pot, la cererea părintelui rezident în acel Stat și care dorește să obțină ori să mențină legăturile personale cu copilul, să culeagă informații ori probe și să se pronunțe asupra capacitații aceluia părinte de a exercita dreptul de a avea legături personale cu copilul, precum și condițiile în care acest drept poate fi exercitat de către acel părinte. O autoritate care are competență potrivit articolelor 5-10 de a decide asupra dreptului de a avea legături personale cu copilul, este obligată, înainte de a se pronunța, să ia în considerare aceste informații, probe sau concluzii.

- (3) O autoritate care are competență potrivit articolelor 5-10 de a hotărî asupra dreptului de a avea legături personale cu copilul poate să suspende procedura până la soluționarea unei cereri formulate conform alineatului (2), în special atunci când ea este sesizată cu o cerere prin care se urmărește modificarea sau încetarea dreptului de a avea legături personale cu copilul conferit de autoritățile Statului vechii reședințe obișnuite.
- (4) Nici o dispoziție a prezentului articol nu împiedică o autoritate competentă potrivit articolelor 5-10 de a lua măsuri provizorii până la soluționarea unei cereri formulate conform alineatului (2).

Articolul 36

În toate cazurile în care copilul este expus unui pericol grav, autoritățile competente din Statul contractant în care au fost luate sau urmează să fie luate măsuri de protecție față de acel copil, dacă au fost informate despre schimbarea reședinței copilului sau despre prezența copilului într-un alt Stat, la rândul lor informează autoritățile aceluia Stat despre pericol și despre măsurile luate sau în curs de a fi luate.

Articolul 37

O autoritate nu poate solicita ori transmite informații obținute conform prevederilor acestui capitol, dacă în opinia sa, aceasta este de natură să ducă la punerea în primejdie a persoanei sau bunurilor copilului, ori să aducă atingere gravă libertății ori vieții unuia dintre membrii familiei copilului.

Articolul 38

- (1) Fără a aduce atingere posibilității de a stabili cheltuieli rezonabile pentru serviciile oferite, autoritățile centrale, precum și alte autorități publice ale Statelor contractante suportă propriile cheltuieli care decurg din aplicarea dispozițiilor prezentului capitol.
- (2) Un Stat contractant poate încheia acorduri cu unul sau mai multe State contractante cu privire la repartizarea acestor cheltuieli.

Articolul 39

Orice Stat contractant poate încheia acorduri cu unul sau mai multe State contractante în scopul îmbunătățirii aplicării prevederilor acestui capitol în cadrul colaborării reciproce. Statele care au încheiat un astfel de acord vor notifica o copie după acesta depozitarului Convenției.

Capitolul VI – Dispoziții generale

Articolul 40

- (1) Autoritățile Statului contractant unde copilul își are reședința obișnuită sau cele ale Statului contractant unde a fost luată o măsură de protecție, pot să elibereze persoanei care exercită drepturile și îndatoririle părintești ori persoanei căreia i-a fost încredințat spre ocrotire copilul, ca persoană și bunuri, la cererea sa, un certificat care să arate calitatea și limitele în care această persoană poate acționa, precum și puterile care îi sunt conferite.
- (2) Capacitatea și puterile arătate în certificatul susmenționat sunt prezumate a fi investite în acea persoană, până la proba contrarie.
- (3) Fiecare Stat contractant desemnează autoritățile împuternicite să elibereze acest certificat.

Articolul 41

Datele cu caracter personal culese și transmise potrivit Convenției nu vor putea fi utilizate în alt scop decât cel pentru care au fost culese și transmise.

Articolul 42

Autoritățile cărora le-au fost transmise aceste informații sunt ținute să păstreze confidențialitatea asupra lor, potrivit legii aplicabile în Statul respectiv.

Articolul 43

Toate documentele înaintate ori eliberate potrivit acestei convenții sunt scutite de orice legalizare ori alte formalități similare.

Articolul 44

Fiecare Stat contractant poate să își desemneze autoritățile cărora cererile prevăzute de articolele 8,9 și 33 din Convenție trebuie să le fie transmise.

Articolul 45

- (1) Desemnările autorităților prevăzute la articolele 29 și 44 vor fi comunicate Biroului Permanent al Conferinței de Drept Internațional Privat de la Haga.
- (2) Declarația prevăzută la articolul 34 alineatul (2) va fi făcută către depozitarul Convenției.

Articolul 46

Un Stat contractant în care se aplică mai multe sisteme de drept sau ansambluri de reguli diferite în domeniul protecției copilului și a proprietății acestuia, nu este ținut să aplice prevederile Convenției conflictelor privind numai aceste sisteme de drept ori ansambluri de reguli.

Articolul 47

Referitor la Statul în care două sau mai multe sisteme de drept sau ansambluri de reguli ce au legătură cu domeniul reglementat de Convenție, se aplică în unități teritoriale diferite:

- (1) orice referire la reședința obișnuită în acel Stat privește reședința obișnuită într-o unitate teritorială;
- (2) orice referire la prezența copilului în acel Stat privește prezența copilului într-o unitate teritorială;
- (3) orice referire la situarea proprietății ori bunurilor copilului în acel Stat privește situarea proprietății copilului într-o unitate teritorială;
- (4) orice referire la Statul al cărui cetățean este copilul privește unitatea teritorială desemnată de legea Statului respectiv sau, în absența unor prevederi legale exprese, unitatea teritorială cu care copilul are cele mai strânse legături;
- (5) orice referire la Statul a cărui autoritate este sesizată cu o cerere de divorț sau de separare legală a părinților copilului, ori de anulare a căsătoriei acestora, privește unitatea teritorială a cărei autoritate este sesizată cu o astfel de cerere.
- (6) orice referire la Statul cu care copilul are legături strânse privește unitatea teritorială cu care copilul are astfel de legături;
- (7) orice referire la Statul pe teritoriul căruia copilul a fost deplasat ori reținut privește unitatea teritorială în care copilul a fost deplasat ori reținut;
- (8) orice referire la organisme ori autoritățile acelui Stat, altele decât autoritățile centrale, privește organismele sau autoritățile autorizate să acționeze în unitatea teritorială respectivă;
- (9) orice referire la legea, procedura sau autoritatea Statului în care a fost luată o măsură de protecție privește legea, procedura sau autoritatea din unitatea teritorială în care a fost luată măsura respectivă;
- (10) orice referire la legea, procedura sau autoritatea Statului solicitat privește legea, procedura sau autoritatea din unitatea teritorială în care este cerută recunoașterea sau executarea actului respectiv.

Articolul 48

În scopul identificării legii aplicabile potrivit capitolului III, atunci când un Stat are două sau mai multe unități teritoriale, fiecare având propriul său sistem de drept și reguli pentru domeniile acoperite de Convenție, sunt aplicabile următoarele reguli:

- a) – dacă prevederile legale în vigoare într-un Stat coincid cu cele aplicabile în unitatea teritorială, se aplică legea unității teritoriale respective;
- b) – în absența unor astfel de prevederi legale, se aplică legea unității teritoriale, astfel cum a fost definită de articolul 47;

Articolul 49

În scopul identificării legii aplicabile potrivit Capitolului III referitor la Statul în care există două sau mai multe sisteme de drept și reguli cărora se supun diferite categorii de persoane în ceea ce privește domeniile acoperite de această Convenție, se aplică următoarele reguli:

- a) în prezența regulilor în vigoare în acel Stat care identifică care dintre aceste legi este aplicabilă, se aplică această lege;
- b) în absența unor astfel de reguli, se aplică legea sau regulile de drept cu care copilul are cele mai strânse legături;

Articolul 50

Această Convenție nu afectează aplicarea prevederilor *Convenției din 25 octombrie 1980 privind aspectele civile ale răpirii de copii*, între Statele contractante ale celor două convenții. Totuși, nimic nu împiedică invocarea prevederilor acestei Convenții în scopul obținerii înapoierii copilului care a fost deplasat ori reținut ilicit ori pentru a organiza dreptul de vizită.

Articolul 51

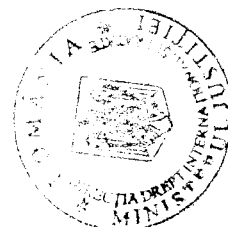
În ceea ce privește relația dintre Statele contractante, această Convenție înlocuiește *Convenția din 5 octombrie 1961 privind competența autorităților și legea aplicabilă pentru protecția minorilor*, precum și *Convenția privind tutela minorilor, semnată la Haga la 12 iunie 1902*, fără a aduce atingere recunoașterii măsurilor luate potrivit Convenției din 1961 susmenționate.

Articolul 52

- (1) Această Convenție nu derogă de la nici un instrument internațional la care Statele contractante sunt părți și care conține prevederi privind domeniile reglementate de prezenta Convenție, cu excepția cazului în care există o declarație contrară făcută de Statele părți ale acestui instrument.
- (2) Această Convenție nu afectează posibilitatea ca unul sau mai multe State contractante să încheie între ele acorduri care să cuprindă, în ce privește pe copiii cu reședința obișnuită într-unul din Statele părți ale unui astfel de acord, dispoziții referitoare la materiile reglementate de prezenta Convenție.
- (3) Acordurile încheiate de către unul sau mai multe State contractante în domeniile reglementate de prezenta Convenție nu afectează, în raporturile acestor State cu alte State contractante, aplicarea dispozițiilor prezentei Convenții.
- (4) Prevederile alineatelor precedente se aplică, de asemenea, și legilor uniforme întemeiate pe legături regionale ori de altă natură între Statele interesate.

Articolul 53

- (1) Convenția se aplică măsurilor de protecție numai dacă acestea au fost luate într-un Stat după ce Convenția a intrat în vigoare în acel Stat.

- (2) Convenția se aplică recunoașterii și executării măsurilor luate după intrarea ei în vigoare, în raporturile dintre Statul unde măsurile au fost luate și Statul solicitat.

Articolul 54

- (1) Orice comunicare trimisă autorității centrale ori altor autorități dintr-un Stat contractant se va face în limba originală și va fi însoțită de traducerea în limba oficială ori într-una din limbile oficiale ale acestui Stat ori, dacă acest lucru nu este posibil, în limbile franceză sau engleză.
- (2) Totuși, un Stat contractant poate, sub rezerva prevăzută de articolul 60, să se opună utilizării fie a limbii franceze, fie a limbii engleze.

Articolul 55

- (1) Potrivit art.60, un Stat contractant va putea:
- a) să rezerve competența autorităților sale de a lua măsuri pentru protecția bunurilor copilului situate pe teritoriul său;
 - b) să rezerve dreptul de a nu recunoaște răspunderea părintească ori măsurile care sunt incompatibile cu măsurile luate de autoritățile sale privind aceste bunuri;
- (2) Rezerva va putea fi restrânsă la anumite categorii de bunuri.

Articolul 56

Secretarul General al Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat convoacă periodic o Comisie specială în scopul examinării funcționării practice a Convenției.

Capitolul VII – Dispoziții finale

Articolul 57

- (1) Convenția este deschisă spre semnare Statelor care erau membre ale Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat la momentul celei de-a optsprezecea sesiuni a acesteia.
- (2) Ea va fi ratificată, acceptată ori aprobată, iar instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare, vor fi depuse la Ministerul Afacerilor Externe ale Regatului Țărilor de Jos, depozitar al Convenției.

Articolul 58

- (1) Orice Stat va putea adera la Convenție după intrarea sa în vigoare, conform articolului 61 alineatul (1).
- (2) Instrumentul de aderare va fi depus la depozitarul Convenției.
- (3) Aderarea nu va avea efecte decât în raporturile dintre Statul aderant și Statele contractante care nu au ridicat obiecții la aderare în termen de 6 luni după primirea notificării prevăzute în articolul 63 litera b). O asemenea obiecție va putea fi ridicată, de asemenea, de către orice Stat în momentul ratificării, acceptării sau aprobării Convenției, ulterior aderării. Aceste obiecții vor fi notificate depozitarului.

Articolul 59

- (1) Un Stat care are două sau mai multe unități teritoriale în care diferite sisteme de drept se aplică materiilor reglementate de prezenta Convenție, va putea, în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, să declare că prezenta Convenție se va aplica tuturor unităților

sale teritoriale ori numai uneia sau mai multora dintre acestea și va putea, în orice moment, să modifice această declarație făcând o nouă declarație.

- (2) Aceste declarații vor fi notificate depozitarului Convenției și vor indica expres unitățile teritoriale la care Convenția se aplică.
- (3) Dacă un Stat nu face declarația prevăzută de prezentul articol, Convenția se va aplica pe întreg teritoriul acestui Stat.

Articolul 60

- (1) Orice Stat contractant va putea, cel mai târziu la momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării ori la momentul unei declarații făcute în conformitate cu articolul 59 să facă fie una, fie ambele rezerve prevăzute în articolul 54, alineatul (2) și articolul 55. Nici o altă rezervă nu va fi admisă.
- (2) Orice Stat va putea, în orice moment, să retragă o rezervă pe care a făcut-o. Această retragere va fi notificată depozitarului Convenției.
- (3) Rezerva își încetează efectele în prima zi a celei de-a treia luni calendaristice începând de la momentul notificării menționate în alineatul precedent.

Articolul 61

- (1) Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni după depunerea celui de-al treilea instrument de ratificare, acceptare ori aprobare, prevăzut în articolul 57.
- (2) Ulterior, Convenția va intra în vigoare:
 - a) pentru fiecare Stat care ratifică, acceptă ori aprobă subsecvent, în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni după depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare ori aderare;
 - b) pentru fiecare Stat aderant, în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni după expirarea termenului de șase luni prevăzut de articolul 58(3);
 - c) pentru unitățile teritoriale asupra cărora Convenția a fost extinsă, conform articolului 59, în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de trei luni după notificarea prevăzută de acest articol.

Articolul 62

- (1) Orice Stat parte la Convenție o va putea denunța printr-o notificare adresată, în scris, depozitarului. Denunțarea va putea să se limiteze la anumite unități teritoriale cărora li se aplică prezenta Convenție.
- (2) Denunțarea va produce efect în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 12 luni după data primirii notificării de către depozitar. Atunci când este specificată în notificare o perioadă mai lungă pentru producerea efectului denunțării, aceasta va avea efect la expirarea perioadei menționate.

Articolul 63

Depozitarul va notifica Statelor membre ale Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat și Statelor care au aderat conform articolului 58 următoarele:

- a) – semnările, ratificările, acceptările și aprobările prevăzute de articolul 57;
- b) – aderările și obiecțiunile la aderări prevăzute de articolul 58;
- c) – data intrării în vigoare a Convenției potrivit articolului 61;
- d) – declarațiile prevăzute de articolul 34 alineatul (2) și articolul 59;
- e) – acordurile prevăzute de articolul 39;
- f) – rezervele prevăzute de articolul 54 alineatul (2) și articolul 55, precum și retragerea rezervelor prevăzute de articolul 60 alineatul (2);

g) – denunțările prevăzute de articolul 62;

Drept pentru care subsemnații, legal împuterniciți, au semnat prezenta Convenție.

Întocmită la Haga la 19 Octombrie 1996, în limbile engleză și franceză, ambele texte având valoare egală, într-un singur exemplar, care se va depune în arhivele Guvernului Regatului Țărilor de Jos și a cărui copie certificată pentru conformitate va fi comunicată, pe cale diplomatică, fiecărui Stat membru reprezentat la cea de-a optsprezecea sesiune a Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat.

*Trottoer corect
a onj vadei*

fu

CONVENTION ON JURISDICTION, APPLICABLE LAW, RECOGNITION, ENFORCEMENT AND
CO-OPERATION IN RESPECT OF PARENTAL RESPONSIBILITY AND MEASURES FOR THE
PROTECTION OF CHILDREN

(Concluded 19 October 1996)

(Entered into force 1 January 2002)

The States signatory to the present Convention,
Considering the need to improve the protection of children in international situations,
Wishing to avoid conflicts between their legal systems in respect of jurisdiction, applicable law, recognition and enforcement of measures for the protection of children,
Recalling the importance of international co-operation for the protection of children,
Confirming that the best interests of the child are to be a primary consideration,
Noting that the Convention of 5 October 1961 concerning the powers of authorities and the law applicable in respect of the protection of minors is in need of revision,
Desiring to establish common provisions to this effect, taking into account the United Nations Convention on the Rights of the Child of 20 November 1989,
Have agreed on the following provisions –

CHAPTER I – SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

1 The objects of the present Convention are –

- a* to determine the State whose authorities have jurisdiction to take measures directed to the protection of the person or property of the child;
- b* to determine which law is to be applied by such authorities in exercising their jurisdiction;
- c* to determine the law applicable to parental responsibility;
- d* to provide for the recognition and enforcement of such measures of protection in all Contracting States;
- e* to establish such co-operation between the authorities of the Contracting States as may be necessary in order to achieve the purposes of this Convention.

2 For the purposes of this Convention, the term ‘parental responsibility’ includes parental authority, or any analogous relationship of authority determining the rights, powers and responsibilities of parents, guardians or other legal representatives in relation to the person or the property of the child.

Article 2

The Convention applies to children from the moment of their birth until they reach the age of 18 years.

Article 3

The measures referred to in Article 1 may deal in particular with –

- a* the attribution, exercise, termination or restriction of parental responsibility, as well as its delegation;
- b* rights of custody, including rights relating to the care of the person of the child and, in particular, the right to determine the child's place of residence, as well as rights of access including the right to take a child for a limited period of time to a place other than the child's habitual residence;
- c* guardianship, curatorship and analogous institutions;
- d* the designation and functions of any person or body having charge of the child's person or property, representing or assisting the child;

- e* the placement of the child in a foster family or in institutional care, or the provision of care by *kafala* or an analogous institution;
- f* the supervision by a public authority of the care of a child by any person having charge of the child;
- g* the administration, conservation or disposal of the child's property.

Article 4

The Convention does not apply to –

- a* the establishment or contesting of a parent-child relationship;
- b* decisions on adoption, measures preparatory to adoption, or the annulment or revocation of adoption;
- c* the name and forenames of the child;
- d* emancipation;
- e* maintenance obligations;
- f* trusts or succession;
- g* social security;
- h* public measures of a general nature in matters of education or health;
- i* measures taken as a result of penal offences committed by children;
- j* decisions on the right of asylum and on immigration.

CHAPTER II – JURISDICTION

Article 5

1 The judicial or administrative authorities of the Contracting State of the habitual residence of the child have jurisdiction to take measures directed to the protection of the child's person or property.

2 Subject to Article 7, in case of a change of the child's habitual residence to another Contracting State, the authorities of the State of the new habitual residence have jurisdiction.

Article 6

1 For refugee children and children who, due to disturbances occurring in their country, are internationally displaced, the authorities of the Contracting State on the territory of which these children are present as a result of their displacement have the jurisdiction provided for in paragraph 1 of Article 5.

2 The provisions of the preceding paragraph also apply to children whose habitual residence cannot be established.

Article 7

1 In case of wrongful removal or retention of the child, the authorities of the Contracting State in which the child was habitually resident immediately before the removal or retention keep their jurisdiction until the child has acquired a habitual residence in another State, and

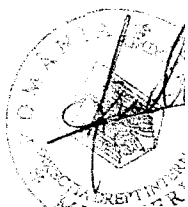
- a* each person, institution or other body having rights of custody has acquiesced in the removal or retention; or
- b* the child has resided in that other State for a period of at least one year after the person, institution or other body having rights of custody has or should have had knowledge of the whereabouts of the child, no request for return lodged within that period is still pending, and the child is settled in his or her new environment.

2 The removal or the retention of a child is to be considered wrongful where _

- a* it is in breach of rights of custody attributed to a person, an institution or any other body, either jointly or alone, under the law of the State in which the child was habitually resident immediately before the removal or retention; and

- b* at the time of removal or retention those rights were actually exercised, either jointly or alone, or would have been so exercised but for the removal or retention.

The rights of custody mentioned in sub-paragraph *a* above, may arise in particular by operation of law or by reason of a judicial or administrative decision, or by reason of an agreement having legal effect under the law of that State.

3 So long as the authorities first mentioned in paragraph 1 keep their jurisdiction, the authorities of the Contracting State to which the child has been removed or in which he or she has been retained can take only such urgent measures under Article 11 as are necessary for the protection of the person or property of the child.

Article 8

1 By way of exception, the authority of a Contracting State having jurisdiction under Article 5 or 6, if it considers that the authority of another Contracting State would be better placed in the particular case to assess the best interests of the child, may either

– request that other authority, directly or with the assistance of the Central Authority of its State, to assume jurisdiction to take such measures of protection as it considers to be necessary, or
– suspend consideration of the case and invite the parties to introduce such a request before the authority of that other State.

2 The Contracting States whose authorities may be addressed as provided in the preceding paragraph are

a a State of which the child is a national,

b a State in which property of the child is located,

c a State whose authorities are seised of an application for divorce or legal separation of the child's parents, or for annulment of their marriage,

d a State with which the child has a substantial connection.

3 The authorities concerned may proceed to an exchange of views.

4 The authority addressed as provided in paragraph 1 may assume jurisdiction, in place of the authority having jurisdiction under Article 5 or 6, if it considers that this is in the child's best interests.

Article 9

1 If the authorities of a Contracting State referred to in Article 8, paragraph 2, consider that they are better placed in the particular case to assess the child's best interests, they may either

– request the competent authority of the Contracting State of the habitual residence of the child, directly or with the assistance of the Central Authority of that State, that they be authorised to exercise jurisdiction to take the measures of protection which they consider to be necessary, or

– invite the parties to introduce such a request before the authority of the Contracting State of the habitual residence of the child.

2 The authorities concerned may proceed to an exchange of views.

3 The authority initiating the request may exercise jurisdiction in place of the authority of the Contracting State of the habitual residence of the child only if the latter authority has accepted the request.

Article 10

1 Without prejudice to Articles 5 to 9, the authorities of a Contracting State exercising jurisdiction to decide upon an application for divorce or legal separation of the parents of a child habitually resident in another Contracting State, or for annulment of their marriage, may, if the law of their State so provides, take measures directed to the protection of the person or property of such child if

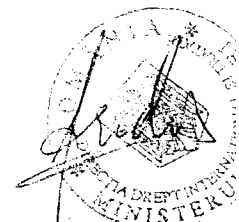
a at the time of commencement of the proceedings, one of his or her parents habitually resides in that State and one of them has parental responsibility in relation to the child, and

b the jurisdiction of these authorities to take such measures has been accepted by the parents, as well as by any other person who has parental responsibility in relation to the child, and is in the best interests of the child.

2 The jurisdiction provided for by paragraph 1 to take measures for the protection of the child ceases as soon as the decision allowing or refusing the application for divorce, legal separation or annulment of the marriage has become final, or the proceedings have come to an end for another reason.

Article 11

1 In all cases of urgency, the authorities of any Contracting State in whose territory the child or property

belonging to the child is present have jurisdiction to take any necessary measures of protection.

2 The measures taken under the preceding paragraph with regard to a child habitually resident in a Contracting State shall lapse as soon as the authorities which have jurisdiction under Articles 5 to 10 have taken the measures required by the situation.

3 The measures taken under paragraph 1 with regard to a child who is habitually resident in a non-Contracting State shall lapse in each Contracting State as soon as measures required by the situation and taken by the authorities of another State are recognised in the Contracting State in question.

Article 12

1 Subject to Article 7, the authorities of a Contracting State in whose territory the child or property belonging to the child is present have jurisdiction to take measures of a provisional character for the protection of the person or property of the child which have a territorial effect limited to the State in question, in so far as such measures are not incompatible with measures already taken by authorities which have jurisdiction under Articles 5 to 10.

2 The measures taken under the preceding paragraph with regard to a child habitually resident in a Contracting State shall lapse as soon as the authorities which have jurisdiction under Articles 5 to 10 have taken a decision in respect of the measures of protection which may be required by the situation.

3 The measures taken under paragraph 1 with regard to a child who is habitually resident in a non-Contracting State shall lapse in the Contracting State where the measures were taken as soon as measures required by the situation and taken by the authorities of another State are recognised in the Contracting State in question.

Article 13

1 The authorities of a Contracting State which have jurisdiction under Articles 5 to 10 to take measures for the protection of the person or property of the child must abstain from exercising this jurisdiction if, at the time of the commencement of the proceedings, corresponding measures have been requested from the authorities of another Contracting State having jurisdiction under Articles 5 to 10 at the time of the request and are still under consideration.

2 The provisions of the preceding paragraph shall not apply if the authorities before whom the request for measures was initially introduced have declined jurisdiction.

Article 14

The measures taken in application of Articles 5 to 10 remain in force according to their terms, even if a change of circumstances has eliminated the basis upon which jurisdiction was founded, so long as the authorities which have jurisdiction under the Convention have not modified, replaced or terminated such measures.

CHAPTER III – APPLICABLE LAW

Article 15

1 In exercising their jurisdiction under the provisions of Chapter II, the authorities of the Contracting States shall apply their own law.

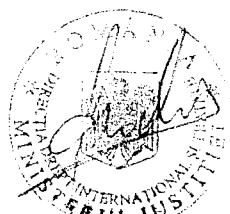
2 However, in so far as the protection of the person or the property of the child requires, they may exceptionally apply or take into consideration the law of another State with which the situation has a substantial connection.

3 If the child's habitual residence changes to another Contracting State, the law of that other State governs, from the time of the change, the conditions of application of the measures taken in the State of the former habitual residence.

Article 16

1 The attribution or extinction of parental responsibility by operation of law, without the intervention of a judicial or administrative authority, is governed by the law of the State of the habitual residence of the child.

2 The attribution or extinction of parental responsibility by an agreement or a unilateral act, without intervention of a judicial or administrative authority, is governed by the law of the State of the child's habitual residence at the

time when the agreement or unilateral act takes effect.

3 Parental responsibility which exists under the law of the State of the child's habitual residence subsists after a change of that habitual residence to another State.

4 If the child's habitual residence changes, the attribution of parental responsibility by operation of law to a person who does not already have such responsibility is governed by the law of the State of the new habitual residence.

Article 17

The exercise of parental responsibility is governed by the law of the State of the child's habitual residence. If the child's habitual residence changes, it is governed by the law of the State of the new habitual residence.

Article 18

The parental responsibility referred to in Article 16 may be terminated, or the conditions of its exercise modified, by measures taken under this Convention.

Article 19

1 The validity of a transaction entered into between a third party and another person who would be entitled to act as the child's legal representative under the law of the State where the transaction was concluded cannot be contested, and the third party cannot be held liable, on the sole ground that the other person was not entitled to act as the child's legal representative under the law designated by the provisions of this Chapter, unless the third party knew or should have known that the parental responsibility was governed by the latter law.

2 The preceding paragraph applies only if the transaction was entered into between persons present on the territory of the same State.

Article 20

The provisions of this Chapter apply even if the law designated by them is the law of a non-Contracting State.

Article 21

1 In this Chapter the term "law" means the law in force in a State other than its choice of law rules.

2 However, if the law applicable according to Article 16 is that of a non-Contracting State and if the choice of law rules of that State designate the law of another non-Contracting State which would apply its own law, the law of the latter State applies. If that other non-Contracting State would not apply its own law, the applicable law is that designated by Article 16.

Article 22

The application of the law designated by the provisions of this Chapter can be refused only if this application would be manifestly contrary to public policy, taking into account the best interests of the child.

CHAPTER IV – RECOGNITION AND ENFORCEMENT

Article 23

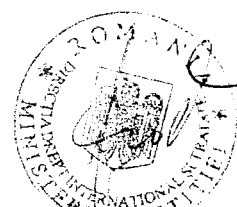
1 The measures taken by the authorities of a Contracting State shall be recognised by operation of law in all other Contracting States.

2 Recognition may however be refused –

a if the measure was taken by an authority whose jurisdiction was not based on one of the grounds provided for in Chapter II;

b if the measure was taken, except in a case of urgency, in the context of a judicial or administrative proceeding, without the child having been provided the opportunity to be heard, in violation of fundamental principles of procedure of the requested State;

c on the request of any person claiming that the measure infringes his or her parental responsibility, if such measure was taken, except in a case of urgency, without such person having been given an opportunity to be

heard;

d if such recognition is manifestly contrary to public policy of the requested State, taking into account the best interests of the child;

e if the measure is incompatible with a later measure taken in the non-Contracting State of the habitual residence of the child, where this later measure fulfils the requirements for recognition in the requested State;

f if the procedure provided in Article 33 has not been complied with.

Article 24

Without prejudice to Article 23, paragraph 1, any interested person may request from the competent authorities of a Contracting State that they decide on the recognition or non-recognition of a measure taken in another Contracting State. The procedure is governed by the law of the requested State.

Article 25

The authority of the requested State is bound by the findings of fact on which the authority of the State where the measure was taken based its jurisdiction.

Article 26

1 If measures taken in one Contracting State and enforceable there require enforcement in another Contracting State, they shall, upon request by an interested party, be declared enforceable or registered for the purpose of enforcement in that other State according to the procedure provided in the law of the latter State.

2 Each Contracting State shall apply to the declaration of enforceability or registration a simple and rapid procedure.

3 The declaration of enforceability or registration may be refused only for one of the reasons set out in Article 23, paragraph 2.

Article 27

Without prejudice to such review as is necessary in the application of the preceding Articles, there shall be no review of the merits of the measure taken.

Article 28

Measures taken in one Contracting State and declared enforceable, or registered for the purpose of enforcement, in another Contracting State shall be enforced in the latter State as if they had been taken by the authorities of that State. Enforcement takes place in accordance with the law of the requested State to the extent provided by such law, taking into consideration the best interests of the child.

CHAPTER V – CO-OPERATION

Article 29

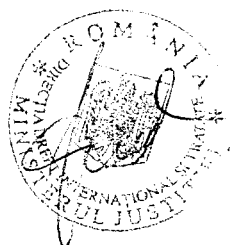
1 A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention on such authorities.

2 Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial units shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial or personal extent of their functions. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which any communication may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State.

Article 30

1 Central Authorities shall co-operate with each other and promote co-operation amongst the competent authorities in their States to achieve the purposes of the Convention.

2 They shall, in connection with the application of the Convention, take appropriate steps to provide information as to the laws of, and services available in, their States relating to the protection of children.

Article 31

The Central Authority of a Contracting State, either directly or through public authorities or other bodies, shall take all appropriate steps to –

- a* facilitate the communications and offer the assistance provided for in Articles 8 and 9 and in this Chapter;
- b* facilitate, by mediation, conciliation or similar means, agreed solutions for the protection of the person or property of the child in situations to which the Convention applies;
- c* provide, on the request of a competent authority of another Contracting State, assistance in discovering the whereabouts of a child where it appears that the child may be present and in need of protection within the territory of the requested State.

Article 32

On a request made with supporting reasons by the Central Authority or other competent authority of any Contracting State with which the child has a substantial connection, the Central Authority of the Contracting State in which the child is habitually resident and present may, directly or through public authorities or other bodies,

- a* provide a report on the situation of the child;
- b* request the competent authority of its State to consider the need to take measures for the protection of the person or property of the child.

Article 33

1 If an authority having jurisdiction under Articles 5 to 10 contemplates the placement of the child in a foster family or institutional care, or the provision of care by *kafala* or an analogous institution, and if such placement or such provision of care is to take place in another Contracting State, it shall first consult with the Central Authority or other competent authority of the latter State. To that effect it shall transmit a report on the child together with the reasons for the proposed placement or provision of care.

2 The decision on the placement or provision of care may be made in the requesting State only if the Central Authority or other competent authority of the requested State has consented to the placement or provision of care, taking into account the child's best interests.

Article 34

1 Where a measure of protection is contemplated, the competent authorities under the Convention, if the situation of the child so requires, may request any authority of another Contracting State which has information relevant to the protection of the child to communicate such information.

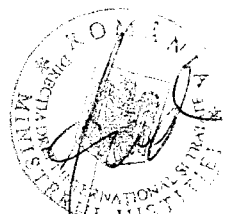
2 A Contracting State may declare that requests under paragraph 1 shall be communicated to its authorities only through its Central Authority.

Article 35

1 The competent authorities of a Contracting State may request the authorities of another Contracting State to assist in the implementation of measures of protection taken under this Convention, especially in securing the effective exercise of rights of access as well as of the right to maintain direct contacts on a regular basis.

2 The authorities of a Contracting State in which the child does not habitually reside may, on the request of a parent residing in that State who is seeking to obtain or to maintain access to the child, gather information or evidence and may make a finding on the suitability of that parent to exercise access and on the conditions under which access is to be exercised. An authority exercising jurisdiction under Articles 5 to 10 to determine an application concerning access to the child, shall admit and consider such information, evidence and finding before reaching its decision.

3 An authority having jurisdiction under Articles 5 to 10 to decide on access may adjourn a proceeding pending the outcome of a request made under paragraph 2, in particular, when it is considering an application to restrict or terminate access rights granted in the State of the child's former habitual residence.

4 Nothing in this Article shall prevent an authority having jurisdiction under Articles 5 to 10 from taking provisional measures pending the outcome of the request made under paragraph 2.

Article 36

In any case where the child is exposed to a serious danger, the competent authorities of the Contracting State where measures for the protection of the child have been taken or are under consideration, if they are informed that the child's residence has changed to, or that the child is present in another State, shall inform the authorities of that other State about the danger involved and the measures taken or under consideration.

Article 37

An authority shall not request or transmit any information under this Chapter if to do so would, in its opinion, be likely to place the child's person or property in danger, or constitute a serious threat to the liberty or life of a member of the child's family.

Article 38

1 Without prejudice to the possibility of imposing reasonable charges for the provision of services, Central Authorities and other public authorities of Contracting States shall bear their own costs in applying the provisions of this Chapter.

2 Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States concerning the allocation of charges.

Article 39

Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States with a view to improving the application of this Chapter in their mutual relations. The States which have concluded such an agreement shall transmit a copy to the depositary of the Convention.

CHAPTER VI – GENERAL PROVISIONS

Article 40

1 The authorities of the Contracting State of the child's habitual residence, or of the Contracting State where a measure of protection has been taken, may deliver to the person having parental responsibility or to the person entrusted with protection of the child's person or property, at his or her request, a certificate indicating the capacity in which that person is entitled to act and the powers conferred upon him or her.

2 The capacity and powers indicated in the certificate are presumed to be vested in that person, in the absence of proof to the contrary.

3 Each Contracting State shall designate the authorities competent to draw up the certificate.

Article 41

Personal data gathered or transmitted under the Convention shall be used only for the purposes for which they were gathered or transmitted.

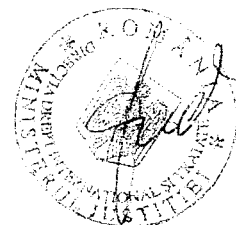
Article 42

The authorities to whom information is transmitted shall ensure its confidentiality, in accordance with the law of their State.

Article 43

All documents forwarded or delivered under this Convention shall be exempt from legalisation or any analogous formality.

Article 44

Each Contracting State may designate the authorities to which requests under Articles 8, 9 and 33 are to be addressed.

Article 45

1 The designations referred to in Articles 29 and 44 shall be communicated to the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law.

2 The declaration referred to in Article 34, paragraph 2, shall be made to the depositary of the Convention.

Article 46

A Contracting State in which different systems of law or sets of rules of law apply to the protection of the child and his or her property shall not be bound to apply the rules of the Convention to conflicts solely between such different systems or sets of rules of law.

Article 47

In relation to a State in which two or more systems of law or sets of rules of law with regard to any matter dealt with in this Convention apply in different territorial units –

1 any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit;

2 any reference to the presence of the child in that State shall be construed as referring to presence in a territorial unit;

3 any reference to the location of property of the child in that State shall be construed as referring to location of property of the child in a territorial unit;

4 any reference to the State of which the child is a national shall be construed as referring to the territorial unit designated by the law of that State or, in the absence of relevant rules, to the territorial unit with which the child has the closest connection;

5 any reference to the State whose authorities are seised of an application for divorce or legal separation of the child's parents, or for annulment of their marriage, shall be construed as referring to the territorial unit whose authorities are seised of such application;

6 any reference to the State with which the child has a substantial connection shall be construed as referring to the territorial unit with which the child has such connection;

7 any reference to the State to which the child has been removed or in which he or she has been retained shall be construed as referring to the relevant territorial unit to which the child has been removed or in which he or she has been retained;

8 any reference to bodies or authorities of that State, other than Central Authorities, shall be construed as referring to those authorised to act in the relevant territorial unit;

9 any reference to the law or procedure or authority of the State in which a measure has been taken shall be construed as referring to the law or procedure or authority of the territorial unit in which such measure was taken;

10 any reference to the law or procedure or authority of the requested State shall be construed as referring to the law or procedure or authority of the territorial unit in which recognition or enforcement is sought.

Article 48

For the purpose of identifying the applicable law under Chapter III, in relation to a State which comprises two or more territorial units each of which has its own system of law or set of rules of law in respect of matters covered by this Convention, the following rules apply –

a if there are rules in force in such a State identifying which territorial unit's law is applicable, the law of that unit applies;

b in the absence of such rules, the law of the relevant territorial unit as defined in Article 47 applies.

Article 49

For the purpose of identifying the applicable law under Chapter III, in relation to a State which has two or more systems of law or sets of rules of law applicable to different categories of persons in respect of matters covered by this Convention, the following rules apply –

a if there are rules in force in such a State identifying which among such laws applies, that law applies;

b in the absence of such rules, the law of the system or the set of rules of law with which the child has the closest connection applies.

Article 50

This Convention shall not affect the application of the *Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction*, as between Parties to both Conventions. Nothing, however, precludes provisions of this Convention from being invoked for the purposes of obtaining the return of a child who has been wrongfully removed or retained or of organising access rights.

Article 51

In relations between the Contracting States this Convention replaces the *Convention of 5 October 1961 concerning the powers of authorities and the law applicable in respect of the protection of minors*, and the *Convention governing the guardianship of minors*, signed at The Hague 12 June 1902, without prejudice to the recognition of measures taken under the Convention of 5 October 1961 mentioned above.

Article 52

1 This Convention does not affect any international instrument to which Contracting States are Parties and which contains provisions on matters governed by the Convention, unless a contrary declaration is made by the States Parties to such instrument.

2 This Convention does not affect the possibility for one or more Contracting States to conclude agreements which contain, in respect of children habitually resident in any of the States Parties to such agreements, provisions on matters governed by this Convention.

3 Agreements to be concluded by one or more Contracting States on matters within the scope of this Convention do not affect, in the relationship of such States with other Contracting States, the application of the provisions of this Convention.

4 The preceding paragraphs also apply to uniform laws based on special ties of a regional or other nature between the States concerned.

Article 53

1 The Convention shall apply to measures only if they are taken in a State after the Convention has entered into force for that State.

2 The Convention shall apply to the recognition and enforcement of measures taken after its entry into force as between the State where the measures have been taken and the requested State.

Article 54

1 Any communication sent to the Central Authority or to another authority of a Contracting State shall be in the original language, and shall be accompanied by a translation into the official language or one of the official languages of the other State or, where that is not feasible, a translation into French or English.

2 However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 60, object to the use of either French or English, but not both.

Article 55

1 A Contracting State may, in accordance with Article 60,

a reserve the jurisdiction of its authorities to take measures directed to the protection of property of a child situated on its territory;

b reserve the right not to recognise any parental responsibility or measure in so far as it is incompatible with any measure taken by its authorities in relation to that property.

2 The reservation may be restricted to certain categories of property.

Article 56

The Secretary General of the Hague Conference on Private International Law shall at regular intervals convoke a Special Commission in order to review the practical operation of the Convention.

CHAPTER VII – FINAL CLAUSES

Article 57

1 The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Eighteenth Session.

2 It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention.

Article 58

1 Any other State may accede to the Convention after it has entered into force in accordance with Article 61, paragraph 1.

2 The instrument of accession shall be deposited with the depositary.

3 Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those Contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph *b* of Article 63. Such an objection may also be raised by States at the time when they ratify, accept or approve the Convention after an accession. Any such objection shall be notified to the depositary.

Article 59

1 If a State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in this Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that the Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

2 Any such declaration shall be notified to the depositary and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.

3 If a State makes no declaration under this Article, the Convention is to extend to all territorial units of that State.

Article 60

1 Any State may, not later than the time of ratification, acceptance, approval or accession, or at the time of making a declaration in terms of Article 59, make one or both of the reservations provided for in Articles 54, paragraph 2, and 55. No other reservation shall be permitted.

2 Any State may at any time withdraw a reservation it has made. The withdrawal shall be notified to the depositary.

3 The reservation shall cease to have effect on the first day of the third calendar month after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 61

1 The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval referred to in Article 57.

2 Thereafter the Convention shall enter into force –

a for each State ratifying, accepting or approving it subsequently, on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

b for each State acceding, on the first day of the month following the expiration of three months after the

expiration of the period of six months provided in Article 58, paragraph 3;
c for a territorial unit to which the Convention has been extended in conformity with Article 59, on the first day of the month following the expiration of three months after the notification referred to in that Article.

Article 62

1 A State Party to the Convention may denounce it by a notification in writing addressed to the depositary. The denunciation may be limited to certain territorial units to which the Convention applies.

2 The denunciation takes effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation takes effect upon the expiration of such longer period.

Article 63

The depositary shall notify the States Members of the Hague Conference on Private International Law and the States which have acceded in accordance with Article 58 of the following –

a the signatures, ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 57;

b the accessions and objections raised to accessions referred to in Article 58;

c the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 61;

d the declarations referred to in Articles 34, paragraph 2, and 59;

e the agreements referred to in Article 39;

f the reservations referred to in Articles 54, paragraph 2, and 55 and the withdrawals referred to in Article 60, paragraph 2;

g the denunciations referred to in Article 62.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, on the 19th day of October 1996, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Eighteenth Session.

